

RZECZNIK PRAW OBYWATELSKICH

Warszawa,

Adam Bodnar

IX.517.74.2015.ED

**Pan
Zbigniew Ziobro
Minister Sprawiedliwości
Prokurator Generalny**

W dniu 22 marca 2017 r. Trybunał Konstytucyjny, rozpoznając skargę konstytucyjną w sprawie o sygn. SK 13/14, orzekł, iż art. 204 § 1 i 2 k.k.w. w związku z art. 22 § 1 k.k.w., w zakresie w jakim nie przewiduje prawa do osobistego udziału sprawcy, wobec którego stosowany jest środek zabezpieczający polegający na umieszczeniu w zamkniętym zakładzie psychiatrycznym, w posiedzeniu sądu w sprawie dalszego stosowania tego środka zabezpieczającego, jest niezgodny z art. 45 ust. 1 w związku z art. 41 ust. 1 i art. 31 ust. 3 Konstytucji RP.

Pomimo, iż wyrok Trybunału Konstytucyjnego wszedł w życie z dniem 29 marca 2017 r., do dnia dzisiejszego zakwestionowana norma prawna nie została znowelizowana. Zgodnie z brzmieniem nadal obowiązującego przepisu art. 204 § 2 k.k.w., w posiedzeniu w przedmiocie dalszego stosowania pobytu sprawcy w zakładzie psychiatrycznym obowiązkowy jest udział: 1) prokuratora, 2) obrońcy w wypadkach określonych w art. 8 § 2 k.k.w., chyba że sąd orzeka na korzyść lub zgodnie z wnioskiem skazanego.

Trybunał rozstrzygając w tej sprawie zauważył, iż prawo do bycia wysłuchanym jest elementem składowym rzetelnego i sprawiedliwego postępowania sądowego, równie ważnym jak obowiązek bezstronności sędziego czy jawności postępowania. Ponadto, możliwość udziału w tym posiedzeniu może podlegać ograniczeniu, jednakże takie

ograniczenie musi być zgodne z art. 31 ust. 3 Konstytucji RP i być podyktowane co najmniej jedną z przesłanek wskazanych w tej normie.

Doprowadzenie do znowelizowania art. 204 § 2 k.k.w. jest niezbędne dla ustanowienia wprost gwarancji udziału internowanego w posiedzeniu, na którym sąd rozstrzyga o jego dalszym pozbawieniu wolności. Przy dotychczasowym braku takiego wymogu, wśród badanych w podległym mi Biurze spraw zdarzały się przypadki 42 - letniej, a nawet 47-letniej internacji. Uważam, że przepisy powinny wprost stanowić nie tylko o wskazanym obowiązku, ale również określać jaki organ dokonuje transportu internowanego do sądu, bądź w jakich sytuacjach można od niego odstąpić.

W związku z powyższym, na podstawie art. 16 ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 15 lipca 1987 r. o Rzeczniku Praw Obywatelskich (tekst jednolity: Dz. U. z 2017 r. poz. 958), uprzejmie proszę Pana Ministra o podjęcie niezbędnych działań legislacyjnych, w celu doprowadzenia do właściwej implementacji wyroku Trybunału Konstytucyjnego z dnia 22 marca 2017 r.